

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 3568/07
12.03.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nade Kljajević, predsednika veća, mr Jadranke Injac i Zoje Popović, članova veća, sa savetnikom Ljiljanom Petrović, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", koga zastupa direktor AB, protiv tuženog Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Regionalni centar Novi Sad, Novi Sad, radi poništaja rešenja, broj: 433-409/2005 od 19.3.2007. godine, u predmetu prinudne naplate poreza, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 12.3.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, donetim u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U. br. 4938/05 od 28.12.2006. godine, odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija - Poreske uprave - Regionalni centar Novi Sad, Filijala LL, broj: 433-45/2004-25 od 06.10.2004. godine, kojim je tužiocu određena prinudna naplata poreske obaveze iz novčanih sredstava na računima poreskog obveznika prenosnom sredstava sa računa poreskog obveznika, uključujući i sredstva na deviznom računu, na uplatne račune javnih prihoda po osnovu poreske obaveze dospele za plaćanje do 05.10.2004. godine, a koja nije plaćena u zakonskom roku, sa posebnom jednokratnom taksom za prinudnu naplatu od 5% na iznos glavnice, u iznosima navedenim u dispozitivu rešenja. Istovremeno, ožalbenim rešenjem naloženo je Narodnoj banci Srbije - Odeljenju za prinudnu naplatu, Odsek RR, da odmah po prijemu rešenja preduzme mere radi prinudne naplate.

Podnetom tužbom tužilac je osporio zakonitost rešenje tuženog zbog toga što nije postupljeno po pravilima postupka i što nije pravilno utvrđeno činjenično stanje, te zbog nepravilne primene materijalnog prava. Naveo je da mu je prvostepeno rešenje uredno uručeno tek 05.5.2005. godine, da je blokadom računa pre tog datuma, tužiocu naneta šteta, da se postupak o prinudnoj naplati nije mogao sprovesti pre uručenja rešenja, niti se osporeno rešenje moglo doneti pre uručenja opomene, da je naknadno dostavljanje rešenja i opomene razlog za poništaj rešenja o prinudnoj naplati, da je tužilac utvrdio da je došlo do pogrešnog obračuna poreza na promet proizvoda po konačnim obračunima za period 2001-2004. godina i da je tužilac dostavio izmenjene poreske prijave, ali da po istima nije doneta odluka. Predložio je da se tužba uvaži i sporno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu, tuženi organ je ostao pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Ocnom navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta, a u smislu čl. 39. st. 1. Zakona o upravnim sporovima, sud je našao da tužba nije osnovana.

Prema razlozima osporenog rešenja, koji odgovaraju stanju u spisima, tužilac kao poreski obveznik, po osnovu poreske obaveze dospele do 05.10.2004. godine, nije izvršio uplatu poreske obaveze ni u naknadno ostavljenom roku po opomeni koja je tužiocu uručena 23.6.2004. godine, a u iznosima i sa kamatom kako je to u rešenju navedeno, pa je, stoga, prvostepeni organ doneo rešenje o prinudnoj naplati poreske obaveze, zajedno sa posebnom jednokratnom taksom za prinudnu naplatu, iz novčanih sredstava na računima poreskog obveznika.

Kod ovakvog stanja stvari i s obzirom na odredbu čl. 71., čl. 77. i čl. 84. Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji ("Službeni glasnik RS", br. 80/02... 55/04) pravilno je odlučio tuženi organ, kada je u postupku u kome nije bilo povreda pravila postupka od uticaja na rešenje stvari, odbio žalbu tužioca izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, jer je pravilno našao da su ispunjeni uslovi za određivanje prinudne naplate poreske obaveze iz novčanih sredstava poreskog obveznika.

Za donetu odluku dati su dovoljni i jasni razlozi.

U ovom postupku sud je cenio zakonitost rešenja o određivanju prinudne naplate. Za ovu ocenu nisu od posebnog uticaja navodi tužbe u pogledu vremena nastupanja posledica prinudne naplate i eventualne štete. Takođe, u ovom postupku nisu od uticaja na drugačije rešenje ni navodi tužbe koji se odnose na pravilnost obračuna dospelog poreza u odnosu na koji je određena prinudna naplata.

Sa izentih razloga, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 12.3.2008. godine, U. 3568/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Ljiljana Petrović, s.r. Nada Kljajević, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK